

RECHTSPRAAK

Werkgeefster had specifieke, op werknemer gerichte maatregelen moeten treffen voor om RSI-klachten bij werknemer te voorkomen. Zij kon onder de gegeven omstandigheden niet volstaan met algemene maatregelen die voor al haar medewerkers golden.

Feiten

Na het tussenvonnis van 22 december 2021 is er een eindrapportage uitgebracht door de bedrijfsarts en klinisch arbeidsgeneeskundige, een akte uitlaten na deskundigenbericht van werknemer ingebracht, een antwoordakte na deskundigenbericht van werkgeefster en een akte uitlaten productie van de zijde van werknemer.

Oordeel

De kantonrechter is van oordeel dat op grond van de beschikbare medische informatie voldoende is komen vast te staan dat werknemer aan RSI-klachten lijdt. Naar het oordeel van de kantonrechter staat ook voldoende vast dat werknemer als gevolg van deze RSI-klachten (gezondheids)schade heeft geleden. Hij heeft na zijn ziekmelding op 28 april 2015 immers niet meer kunnen werken en is door het UWV volledig arbeidsongeschikt verklaard. Voldoende staat verder vast dat de RSI-klachten bij werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden voor werkgeefster zijn ontstaan. De bedrijfsarts heeft geen alternatieve oorzaken voor de RSI-oorzaken vastgesteld. Ten aanzien van de werkhouding staat voldoende vast dat deze risicovol is geweest. Verder staat voldoende vast dat het werk van werknemer in ieder geval hoofdzakelijk uit beeldschermwerk bestond en dat ook een groot deel van zijn overige werkzaamheden - het overleg met collega's - vanaf zijn werkplek plaatsvond. De deskundige heeft kennelijk de exacte tijd aan beeldschermwerk niet relevant geoordeeld, wel dat het de normen overschreed. Werknemer hield bovendien niet regelmatig pauze. Werkgeefster heeft bovendien onvoldoende gemotiveerd weersproken dat eind 2014/begin 2015 sprake was van extra vragen en verzoeken aan werknemer en dat dit bij werknemer heeft kunnen leiden tot een toegenomen ervaren werkdruk. Werkgeefster is dan ook in beginsel aansprakelijk voor de schade, tenzij zij aantoont dat zij heeft voldaan aan haar zorgplicht. De kantonrechter is van oordeel dat werkgeefster daar niet aan heeft voldaan. Gelet op de aangeboren beperking van werknemer, het feit dat hij voornamelijk beeldschermwerk verrichtte en zijn werkplek moeilijk kon verlaten, was er een verhoogd risico dat werknemer RSI-klachten zou ontwikkelen. Het lag daarom op de weg van werkgeefster om specifieke, op werknemer gerichte maatregelen te treffen om RSI-klachten te voorkomen en niet te volstaan met algemene maatregelen die voor al haar medewerkers golden. Niet is gebleken dat

werkgeefster dit heeft gedaan. Bovendien heeft werkgeefster niet aangetoond dat zij heeft voldaan aan de Arbowet en het Arbobesluit. Verder geldt dat ook als werknemer tijdens de werkplekonderzoeken duidelijke instructies heeft gekregen om RSI-klachten te voorkomen, dat het aan de werkgever is om erop toe te zien dat deze instructies worden nageleefd. Werkgeefster heeft niet voldoende onderbouwd dat zij dat ten aanzien van werknemer daadwerkelijk heeft gedaan. De verklaring voor recht wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 08-03-2023

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2023:1043

Zaaknummer: 8692477 UC EXPL 20-6102

Rechters: M.J. Slootweg

Advocaten: J.G. Keizer en M.W.J. Ariëns

Wetsartikelen: 7:658 BW